

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ

11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1926

ΔΡΑ 24

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Α'.

Μερὶς τοῦ ἀγγλικοῦ Τύπου ἀφορμὴν λαβοῦσα ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας εἰς τὴν μεταξὺ τῶν ἐκμεταλλευτῶν ἀνθρακορυχείων καὶ τῶν ἀνθρακεργατῶν διένεξιν ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς ἐπίτευξιν συνεννοήσεως ἐπὶ δικαίας θάσεως καί, κατ' ἀκολουθίαν, κατάπαυσιν τῆς προκυψάσης ἀπεργίας, προέβη εἰς ἐπικρίσεις τῆς εἰρηνευτικῆς ταύτης προσπάθειας καὶ εἰς ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ τοὺς ἐπικριτάς, δὲν ἀνάγεται εἰς τὸν κύκλον τῶν ἔργων τῆς Ἐκκλησίας ἐπέμβασις εἰς πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα. Εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπεργίας, οἱ ἐν λόγῳ κύκλοι ἀρνοῦνται τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ κλήρου νὰ παρέχῃ συμβουλὰς εἰς τοὺς διαμαχομένους, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπεργίας. Ἔργον τοῦ κλήρου εἶνε, κατ' αὐτούς, νὰ μὴ πλησιάζῃ εἰς τὴν ἐπικίνδυνον μεταξὺ τῶν διαφερομένων γέφυραν, ἀλλὰ, συνερχόμενος μὲ τὰς κατὰ τὰς τοιαύτας περιστάσεις κατεπτοημένας γυναῖκας καὶ παιδία εἰς τοὺς ναοὺς, νὰ κάμνῃ ἱεροτελεστίας καὶ παρακλήσεις δεόμενος ὑπὲρ τῆς κοινῆς εἰρήνης.

Ἄλλ' οἱ περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Καντερβουρίας κύκλοι, οὐ μόνον δὲν συνεμερίσθησαν τὴν ἔποψιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ἀντεπεξῆλθον κατὰ τῶν τοιούτων περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ κλήρου ἀντιλήψεων μετ' ἀξιοσημειώτου ζωηρότητος.

Δὲν εἶνε ἐπαρκὲς —λέγουσιν— οὐδὲ δυνατόν νὰ ζητῆται παρὰ τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν δεήσεων εἰρήνη ἄνευ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ εἴδους τῆς ποθουμένης καὶ ζητούμενης εἰρήνης. Ὅπουδῆποτε, ὅποτεδῆποτε καὶ μεταξὺ ὅποιωνδῆποτε κἂν συμβαίῃ σύγκρουσις, ὁ πόθος τῆς εἰρήνης εἶνε, βέβαια, γενικός· αἱ πρὸς εἰρήνην τῶν διαφερομένων ὁμῶς τάσεις εἶνε ὅλως ἀντίθετοι, ἐκάστου εὐχομένου τὴν εἰρήνην πρὸς τὰ ἴδια ἑαυτοῦ συμφέροντα. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ὅταν ἡ Ἐκκλησία

ἐντέλλεται τὴν ὑπὲρ τῆς εἰρηνεύσεως προσευχὴν, ὁ ἱερός αὐτῆς κλήρος ὀφείλει νὰ ἴηγε εἰς θέσιν νὰ ἐννοῇ τὸ πνεῦμα, ὑπὸ τὸ ὅποιον πρέπει νὰ τελεῖται ἡ ὑπὲρ εἰρήνης δέησις, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ πνεῦμα νὰ τελεῖ τὰς δεήσεις, καὶ τοὺς πιπτοὺς νὰ διδάσκῃ τὸ πῶς δεῖ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ ὑπὲρ τίνος εἰρήνης προσεύχεσθαι.

Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει τῆς ἀπεργίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἀναλόγους περιπτώσεις, ἡ Ἐκκλησία καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ πνεύματος, τῆς σημασίας, τῆς ἐννοίας, τῶν ἐλατηρίων καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς θείας ἐνσαρκώσεως. Ἡ εἰς τὴν ἐνσάρκωσιν δὲ πίστις συνδέεται πρὸς σπουδαιοτάτας συνεπείας. Διὰ τῆς ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας γεννήσεως τοῦ Θεοῦ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ὑψώθη μέχρι τῆς δεξιᾶς τοῦ Αἰωνίου Θρόνου. Οἱ χριστιανοί, λοιπόν, οἱ ὅποιοι καὶ ἀπλῶς ἔχουν ἐννοίαν τινα τοῦ σημαινομένου τῆς Ἐνσαρκώσεως, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀτελῶς μισθοδοτουμένου ἐργάτου, τοῦ ἀνεπαρκῶς τρεφομένου παιδιοῦ, καὶ τῆς κακῶς ἐστεγασμένης οἰκογενείας ἐμβλέπουσι μίαν ὕδριν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Ἰῖδόν του νὰ γείνῃ ἄνθρωπος.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς κατεστάθη ἡ Ἐκκλησία, τὴν ὑπερβολικὴν καταπόνησιν, τὴν αἰσχροκέρδειαν καὶ τὴν πείσιν ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀμαρτίαν. Δὲν δύναται ἡ Ἐκκλησία νὰ παραμένῃ ἀδιάφορος πρὸς τοὺς ἀνεπαρκῶς ἀμειβομένους ἀθρώπους, πρὸς τὰ ἀτελῶς τρέφόμενα παιδία καὶ πρὸς τὴν ἀθλίαν τῶν οἰκογενειῶν διαβίωσιν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦσιν οἰκονομικὰς ἀνάγκας. Ἡ δικαιοσύνη εἶνε πολὺ σπουδαιότερα τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι δὲν εἶνε ἴδιον τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας νὰ μετέχῃ τῶν πολιτικῶν διαμαχῶν καὶ ἐρίδων, ἢ νὰ ἐπιδεικνύῃ συμπάθειαν καὶ νὰ πρόσκηται πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν μεταρρυθμισιν. Εἶνε ὁμῶς τῆς Ἐκκλησίας ἔργον νὰ ἐπιμένῃ ὅπως τὸ καθήκον ἐκτελεῖται, ὅπως τὸ κακὸν πατάσῃται, καὶ ὅπως μὴ λησμονῆται ὁ δυστυχῆς καὶ ὁ ἀθλιός. Εἰς αὐτῆς τὸν κύκλον ἀνήκει νὰ χρησιμοποιεῖ τὴν

ισχύν της όπως δημιουργή την ατμόσφαιραν της καλής θελήσεως, ἐν τῇ ὁποία ἡ τραχεῖα προσπάθεια της βελτιώσεως τοῦ κακοῦ τούτου κόσμου καθίσταται διαρκῶς ἀπείρως εὐκολωτέρα. Τοιαύτη δὲ ατμόσφαιρα δημιουργεῖται ἀσφαλῶς, ὅταν ἡ Ἐκκλησία ὑπομιμνήσκῃ καὶ ὅταν οἱ πάντες ἐννοοῦν, ὅτι πᾶς δυστυχῆς καὶ ἄθλιος, καὶ ὁ ἔσχατος ἐξ αὐτῶν, εἶνε ἀνθρωπῶν, ὑπὲρ ὧν ὁ Κύριος ἀπέθανε.

«ΟΙ ΙΠΠΟΤΑΙ ΤΟΥ ΚΟΛΟΜΒΟΥ», ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

Ἀναμφιβόλως ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἡ δύναμις τοῦ Νιαγάρα καὶ ἡ δύναμις τοῦ Καθολικισμοῦ εἶναι ἀκατάβλητοι. Δύναται μάλιστα νὰ εἴπῃ κανεὶς, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ τελευταίου εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ κἄν ἀπὸ τόσα ἐμπόδια ποῦ συναντᾷ ἐν τῇ προσώπῳ τῶν προτεσταντῶν καὶ τῶν ἄλλων πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ὀργανώσεων, μένεα πνευστῶν κατὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὀνομάζουσι ἀπολυταρχικόν.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ὁ Καθολικισμὸς εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας καὶ τὸν Καναδᾶν ὄχι μόνον δὲν χάνει ἔδαφος, ἀλλὰ καὶ κερδίζει· αὐτὴ εἶνε ἡ καθαρὰ ἀλήθεια. Τὴν δυνάμιν του πολὺ εὐκόλως ἠδύνατό τις νὰ ἀντιληφθῇ παρακολουθῶν τὴν μεγάλην συγκέντρωσιν καὶ παρέλασιν, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν ἐν Νέα Ἰόρκῃ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Πατρικίου, τοῦ Ἀποστόλου τούτου Παύλου τῆς Καθολικῆς Ἰρλανδίας.

Πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τὴν πανήγυριν ταύτην κατεῖχε τὸ μέγα Καθολικὸν Σωματεῖον, τὸ παγκοίνως γνωστὸν ἐκείνο πολιτικοκαθολικὸν Σωματεῖον, τὸ ὁποῖον μόνον ἐν Νέα Ἰόρκῃ ἀριθμεῖ σχεδὸν ἐν ἑκατομμύριον μελῶν καὶ ἀκούει εἰς τὸ ὄνομα τῶν «Ἰπποτῶν τοῦ Κολόμβου». Καὶ ἐπειδὴ τὴν μεγαλυτέραν δυνάμιν, ἐν Ἀμερικῇ τοῦλάχιστον, ὁ Καθολικισμὸς ἀντλεῖ ἀπὸ τὸ πανίσχυρον αὐτὸ Σωματεῖον ἀξίζει τὸν κόπον νὰ γνωρίσωμεν πῶς κατηρτίσθη αὐτὸ καὶ πῶς ἐργάζεται τώρα.

Ἰδρυτὴς αὐτοῦ φέρεται ὁ φανατικὸς κληρικὸς καθολικὸς Μακίνλεϋ, ὁ ὁποῖος ἐν ἔτει 1882 ἐν Νιού Χέβεν τῆς Κονεκτικούτης, εἰς στιγμὴν ἐνθουσιασμοῦ μεγαλειώδους, ἐκήρυξεν ἑαυτὸν Πρόεδρον μιᾶς ὀργανώσεως καὶ τοὺς 8 ἄλλους φίλους του κληρικῶς ὡς μέλη τοῦ Σωματείου. Σήμερον ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἀριθμεῖ 2350 τμήματα, ἀνεξαρτήτως λειτουργοῦντα, ἀλλὰ δεχόμενα τὰς δδηγίας τοῦ Κέντρου, τὸ ὁποῖον ἤδη εὐρίσκειται ἐν Οὐασινγκτόνι, καὶ κυρίως εἰπεῖν τῆς Ρώμης, ἐμμέσως.

Τὰ μέλη διαιροῦνται εἰς 4 βαθμοὺς καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς καμμίαν μυστικοπάθειαν, οὔτε δίδουν ὄρκον τινά. Ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς τῶν

«Ἰπποτῶν τοῦ Κολόμβου» εἶνε ἡ καλλιέργεια τοῦ Καθολικισμοῦ καὶ τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν μελῶν. Διὰ τοῦτο καὶ κάθε μέλος τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς ἐφοδιάζεται καὶ μὲ ἀσφάλειαν ζωῆς, τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς ἐποίας ὑπολογίζεται εἰς 300 χιλιάδας δολλάρια.

Ἡ ἴδια αὐτὴ Καθολικὴ ὀργάνωσις εἶνε καὶ ἡ συντηροῦσα τὴν ἔδραν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Ἱστορίας τῶν Θρησκευμάτων εἰς τὸ Καθολικὸν Πανεπιστήμιον τῆς Οὐασινγκτόνος, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ δίδει ἐπὶ πλέον 500 χιλιάδας δολλαρίων ἐτησίως διὰ 55 ὑποτροφίας πρωτευόντων μαθητῶν εἰς τὰ μαθήματα καὶ τὴν διαγωγήν. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου, περὶ τὸ 1918, οἱ «Ἰπποταὶ τοῦ Κολόμβου» ἠνοῦξαν γραφεῖα ἐξευρέσεως ἐργασίας διὰ τοὺς στρατιώτας τοὺς ἀπολυομένους ἀπὸ τὸν στρατόν. Προσέφερε δὲ ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ὑπὲρ τῶν ἀναπήρων τοῦ παγκοσμίου πολέμου περὶ τὰς 80 χιλιάδας δολλάρια καὶ ἄλλα περίπου τόσα ὑπὲρ τῆς Ἀμερικανικῆς λεγεῶνος καὶ ἄλλα μεγάλα ποσὰ διὰ διαφόρους θρησκευτικοὺς σκοποὺς, φιλανθρωπινοὺς καὶ ἐκπαιδευτικοὺς. Κατεπόλεμησε τὸν ἄκρον ριζοσπαστισμὸν, ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ὑλιστικῶν ἰδεῶν καὶ ἐν γένει ἕκαμε διαφόρους διαλέξεις καὶ κηρύγματα θρησκευτικὰ καὶ ἠθικά, ἐντὸς πάντοτε τοῦ περιβάλλοντος τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ μόνον διὰ τὴν συγκράτησιν καὶ ἀνάδειξιν αὐτῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Πλεῖστοι ἄποροι καθολικοὶ παῖδες καὶ νέοι ὀφείλουσι τὴν μόρφωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν αὐτῶν εἰς τὸ σωματεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ἐν Ἀμερικῇ ὡς ἡ καλλίτερα προπαγάνδα πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ ὑπὲρ τοῦ Καθολικισμοῦ.

Ἀνάλογος Ἑλληνικὴ ὀργάνωσις ἦτο καὶ ἡ «Ἀδελφότης τοῦ Χρυσοῦ Κανόνος», ἰδρυθεῖσα περὶ τὸ 1924. Λέγω ἦτο, διότι τὸ λαϊκὸν τοῦτο σωματεῖον, παρ' ὅλας τὰς θαυμασίας ἐνεργείας, τὰς ὁποίας ἕκαμε, παρ' ὅλην τὴν θετικὴν ἐργασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη, δὲν κατάρθρωσεν ἀτυχῶς νὰ θασταχθῇ καλλίτερον, σήμερον δὲ φυτοζωεῖ καὶ κινδυνεύει νὰ ἀποθάνῃ τὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατον.

Δυστυχῶς οἱ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνες Ὀρθόδοξοι δὲν ἔμαθον ἀκόμη νὰ συνεισφέρουν συστηματικῶς καὶ τακτικῶς ὑπὲρ τῶν ἱερῶν σκοπῶν, δίδοντες μόνον δσάκις τοῖς ζητηθῇ κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἐπιμόνως. Θεωρεῖται ὅμως βέβαιον ὅτι οὐδαμοῦ γῆς δύναται νὰ προσδεύσῃ οἰονδήποτε σωματεῖον, ἐὰν μὴ πρὸς τῇ πίστει καὶ τῷ ζήλῳ παρῶσι καὶ τὰ πρῶτα τοῦλάχιστον ἔξοδα. Πλὴν ὡς ἐλπίζωμεν, ὅτι, ἔστω καὶ πολὺ ἀργά, θὰ κατανοήσουν τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἀνευ χρημάτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι καὶ περὶ σκοπῶν ἱερῶν ἀκόμη.

Ἡ Νέα Ἰόρκη

Γ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ

ΟΜΙΛΗΤΙΚΑ*

8. Δυσκολίαι ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κηρύγματος.—Ἀπαιτοῦνται ἐν πρώτοις θυσίαι «γούστων», πολλάκις καὶ αὐτῶν τῶν ἀθωοτέρων. Ὁ χριστιανὸς ἀξιοῖ, ἵνα ὁ θρησκευτικὸς αὐτοῦ ὁδηγὸς εἶναι ὁ *ἄνθρωπος*—*τύπος*. Αἱ συκοφαντίαι, παντοῖαι πικρίαι, τόσον προσωπικῆς φύσεως, ὅσον καὶ ὑπηρεσιακῆς, ἀντιμετωπίζονται εἰς πρώτην γραμμὴν. Ὁ ἱεροκῆρυξ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ *ἔργῳ* τὴν κακίαν τοῦ κόσμου κατὰ τὸ προηγουμένον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ. «Ἡ κλήσις ἀγνίσκεται ἐν ταῖς δοκιμασίαις». Ἡ ποικίλη τῶν ἀκροατῶν διαφορὰ, αἰσθημάτων καὶ χαρακτήρων αὐτῶν, εἶναι ἐπίσης εἰς μικρὰ δυσκολία.

9. Τὸ ρητορικὸν τάλαντον καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ κηρύσσειν.—Μὴ μεμψιμοιρῶμεν δι' ἔλλειψιν εὐφραδείας· οὐδὲ δι' ἔλλειψιν μνήμης. Μηδὲ χρησιμοποιοῦμεν ὡς προφάσεις παραμελήσεως τοῦ κηρύγματος τὰς τυχόν ἑλλείψεις ταύτας. Λέγει ποῦ ὁ Massillon: Τὸ σοβαρὸν ἅγιον ἔργον τῆς διδασκαλίας παρὰ τῷ ἑφημερίῳ δὲν εἶναι ἄσκησις τις ξηρὰ καὶ παιδαριώδης τῆς μνήμης· ἡ καρδία ὀφείλει νὰ ὁμιλῇ. Λειτουργὸς τοῦ Θεοῦ, πονῶν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἐμπειστευμένων εἰς αὐτὸν ψυχῶν, εὐρίσκει ἐν τῇ ζωικότητι τοῦ ζήλου του καὶ τῇ ἀφθονίᾳ τῆς καρδίας του ἐκφράσεις ἐσηματισμένας ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πνεύματος ἀγάπης καὶ φωτός, χιλιάκις ἱκανωτέρας νὰ συγκινήσῃ, νὰ ποδηγετήσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἢ ὅσον δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο ἡ ματαιόδοξος τεχνητεία τῆς ἀνθρωπίνης ρητορείας. «Μὴ λέγετε λοιπὸν πλέον, ὅτι δὲν αἰσθάνεσθε ἐν ὑμῖν αὐτοῖς τάλαντον· δὲν ζητεῖται παρ' ἡμῶν τάλαντον ρήτορος· ζητεῖται *τάλαντον πατρός*. Καὶ τίνας ἄλλου τάλαντου πατὴρ τις δύναται νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἵνα ὁμιλῇ εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἢ τῆς τρυφερότητος αὐτοῦ δι' αὐτὰ καὶ τοῦ πόθου τοῦ νὰ ὠφελήσῃ αὐτὰ;»

10. Ἡ ἄμεσος παρὰ τοῖς ἀκροαταῖς ἐντύπωσις τοῦ κηρύγματος.—Ἱεροκῆρυκὲς τινες ἀναλύονται εἰς δάκρυα. Καὶ οὕτω παρὰ μὲν τοῖς μὴ κατανοοῦσι συνήθως τὰ λεγόμενα προκαλοῦσι δάκρυα, παρὰ τοῖς πλείστοις ὅμως γίνονται γελοῖοι. Οὐδὲν πρέπει νὰ ἀπογοητεύῃ τὸν ἱεροκῆρυκα, ὁρῶντα τυχὸν τὸ ἀκροατήριον ὡς μὴ ἐνοστερισθὲν τὰ κηρυχθέντα· οὐδὲ πρέπει πάλιν νὰ φρυσῶμεν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν εἶναι προφανῆς ἡ ἐπιδοκιμασία τοῦ πλήθους. Ἡ καρποφορία τοῦ κηρύγματος καὶ ὁ τρόπος αὐτῆς ἀνήκουσιν

εἰς τὴν θεῖαν χάριν. Αἱ ἐπιφάσεις εἶναι πλειστάκις ἀπατηλαί. Ἐντύπωσις τις ἐπιπολαία δύναται νὰ παραγάγῃ μεγάλην λάμπην πολλάκις καὶ συγκίνησιν.

11. Καρποὶ τοῦ κηρύγματος.—Οἱ καρποὶ τοῦ κηρύγματος δὲν εἶναι, δυστυχῶς, πάντοτε ἐν ἀκριβεῖ ἀναλογίᾳ πρὸς τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ ἱεροκῆρυκος. Πρέπει νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν Θεόν, διότι ἐσπείραμεν, καὶ ὅταν ἀκόμη προϋβλέπομεν ὅτι δὲν θὰ ἐθερίζομεν. Τὰ περαιτέρω εἶναι ἔργον τοῦ Θεοῦ. Ἡ διδασκαλία τοῦ κηρύγματος δύναται νὰ ἐνεργῇ ὑποκόφως. Ἄς προσέχωμεν δὲ νὰ μὴ ἐκφραζώμεθα ὅτι «χαμένοι πάντε οἱ κόποι μας».

12. Ὁ Ἱεροκῆρυξ πρέπει νὰ γνωρίξῃ τί φρονεοῖ περὶ τοῦ κηρύγματος του.—Ὁ Théremin φρονεῖ, ὅτι δὲν ὑπάρχει κριτήριον ἄλλο καλοῦ κηρύγματος παρὰ ἡ συνείδησις ὅτι ἐζητήσαμεν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἔπεται ὅμως ἐκ τούτου, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ ἔργου ἡμῶν. Ὑπάρχουσι δὲ τρόποι πληροφορίας οὐκ ὀλίγοι. Καὶ αὐτῇ-ἡ σιωπῇ τοῦ ἀκροατηρίου πολλὰ πολλάκις λαλεῖ. Ἀλλ' ἐν τῇ μονώσει, ἐν ἣ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ζῶμεν οἱ κληρικοὶ πῶς νὰ πληροφορηθῶμεν τῶν ἀκροατῶν ἡμῶν τὰ φρονήματα; Ἀνάγκη ἐνὸς συμβούλου, ὅχι ἐγκωμιαστοῦ. Ἀπλοῦς τις ἐνορίτης, μικρὸς ἀκόμη παῖς δύναται νὰ ἀπηγήσῃ ἡμῖν γενικὰς ἐντυπώσεις καὶ νὰ καλέσῃ ἡμᾶς εἰς ἀναλόγους σκέψεις. Προσοχὴ μόνον νὰ μὴ ἐρωτῶμεν τὸν πρῶτον τυχόντα, μηδὲ αἱ ἐρωτήσεις ἡμῶν νὰ προδίδωσιν αὐτὰ-ρέσκειάν τινα.

13.—Πρέπει νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς ἄλλον νὰ ὁμιλῇ ἀντὶ ἡμῶν.—Τοῦτο δύναται, ἔστιν ὅτε, νὰ δικαιολογήσῃ τὸ συμφέρον τοῦ ποιμνίου. Δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν εἰς τὸ ποιμνιον «μίαν» καλὴν τροφήν, ἥτις προσφέρεται αὐτῷ; ἢ τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ ἀκούσῃ τὰς αὐτὰς ἀληθείας παρὰ δύο στομάτων ἢ ὑπὸ δύο μορφᾶς διαφόρους; Διατί δὲ νὰ ἀρνηθῶμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς «μίαν» ἀναγκαίαν ἴσως ἀνάπαισιν καὶ αὐτὴν τὴν ὠφέλειαν τοῦ νὰ ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς ἄλλον νὰ κηρύσῃ;—Ἀλλ' ἡ εὐθύνη, δι' ἣς εἴμεθα ἐπιφορτισμένοι, ἀπαιτεῖ νὰ μὴ ἀφίνωμεν νὰ κηρύττωσιν ἀντὶ ἡμῶν πρόσωπα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν εἴμεθα ἀπολύτως πληροφορημένοι. Ἐπειτα ἡ συνέχεια τῆς διδασκαλίας θὰ ὑφίστατο συχνοτάτας διακοπὰς. Πάντως δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα εὐκόλοι εἰς τὸ ὑποχωρεῖν καὶ παραχωρεῖν τὸν ἡμέτερον ἄμβωνα εἰς ἄλλον, ἐκτὸς ἂν ἀπαιτῇ τοῦτο ἡμετέρα ἀσθένεια· διότι διατρέχομεν

*. Συνέχεια ἐκ τοῦ 16ου φύλλου.

τὸν κίνδυνον νὰ παρεξηγηθῶμεν ἐν τῇ ἐνορίᾳ ἡμῶν.

14.—**Ἐπιδοκιμασία καὶ ἐπιτίμησις ἐν τῷ κηρύγματι.**—Ἡ ἀπ' ἄμβωνος ἐπιτίμησις καὶ ὁ ἔλεγχος εἶναι κύριον μέρος τοῦ ποιμαντορικοῦ ὑπουργήματος. Πῶς θὰ αἰσθανθῶσιν οἱ ἄκροαταὶ ἡμῶν τὴν συγχώρησιν, ἃν δὲν αἰσθανθῶσι τὴν καταδίκην; Ἐν τῇ ἐπιτίμησει ὅμως ταύτῃ: 1ον Φευκτέος πᾶς προσωπικὸς ὑπαιτιγμός. 2ον Φευκτέα περιγραφαὶ κακοήθων χαρακτήρων: δὲν εἶναι σκοπὸς ἡμῶν νὰ τρέφωμεν τὴν κακίαν. 3ον Κατ' ἀρχὴν προτιμητέος ὁ τρόπος τῆς πεπαρησιασμένης κρίσεως καὶ οὐχὶ ὁ ὑποκείμενος εἰς ἔκτροπὰς ὑπαιτιγμός. 4ον Μὴ λησμοιῶμεν ὅτι ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπείρεται ἐν εἰρήνῃ. Ἐὰν ἡ ἀλήθεια πρόκειται νὰ ξερογίσῃ τὸν ἄνθρωπον, δὲν ἐνδιαφέρει ἡμῖς; ἀλλ' εἰάν οἱ ξερογίζοντες εἴμεθα ἡμεῖς οἱ κηρύττοντες, τότε εὐθυνόμεθα. Τὸ σατυρικὸν πνεῦμα δὲν δύναται νὰ φέρῃ καλόν. Νεαροὶ ἱεροκήρυκες ἐκπαῶσιν εἰς ἐπιτιμήσεις ὀργίλους καὶ σφοδρῶς καθαπτικὰς. Ἡ σφοδρότης, «μία» ἱερὰ ἀγανάκτησις, δύναται ἐνίοτε νὰ ἐπιτρέπωνται. Ἡ ὕβρις ὅμως ποτέ. Ἐὰν ἡ ἀγανάκτησις ἐπιβάλλεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἄκροατῶν ἢ ὀργὴ ὅμως ἐξεγείρει εἰς ἐπανάστασιν.—Ὁ Ἀπόστολος δίδει ἡμῖν παραδείγματα ἐπαίνων. Συνεπῶς, δὲν δυνάμεθα νὰ διαγράψωμεν τὸν ἔπαινον. Οὐχ ἦττον ὅμως σπανίως καὶ μετ' ἄκρου λογισμοῦ δύναται νὰ λάβῃ θέσιν οὗτος ἐν τῷ Ἄμβωνι.

Ἄρχιμ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ Ἑλληγόρυθος.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ Λατίνοι ἐτέλεσαν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ μετὰ πομπῆς τὴν ἐπιδεικτικὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Δωρεᾶς, ἣτις θεοπισθεῖσα κατὰ τῶν Προτεσταντῶν, τελεῖται πανταχοῦ τοῦ λατινικοῦ κόσμου μεγαλοπρεπῶς. Παρ' ἡμῖν δὲν δικαιολογεῖται ἡ πομπὴ αὕτη, ἀλλ' αἱ ἀρξάμεναι ἀπὸ τινος χρόνου προσηλυτευτικαὶ ἐνέργειαι τῶν Οὐνιτῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ χρησιμοποιοῦσιν καὶ τὸ μέσον τοῦτο τῆς πομπῶδους παρελάσεως Λατινικῆς ἐπιδείξεως. Οὕτω δ' ἐν Πειραιεὶ τῆς πομπῆς προέστη ὁ οὐνίτης Ἐπίσκοπος Γεώργιος Χαλαβατζῆς, φέρων τὴν ὀρθόδοξον ἀρχιερατικὴν στολήν, πρὸς σκανδαλισμὸν τῶν ὀρθόδοξων, ὧν τινὲς μὲν ἐξέλαβον αὐτὸν ὡς τῷ ὄντι ὀρθόδοξον καὶ ἠπόρουν πῶς μετέχει φραγκικῆς πομπῆς, οἱ δὲ ἀναγνωρίσαντες αὐτὸν ὡς οὐνίτην, ποικιλαχῶς ἐξεδήλωσαν τὴν ἀγανάκτησίν των. Ἡ ἀγανάκτησις τῶν ὀρθόδοξων ἐκορυφώθη ὅταν εἶδον παρακολουθούσας

τὴν προπαγανδιστικὴν πομπὴν τὰς ἐπισήμους τῆς πόλεως Ἀρχάς, ὡς συνέβη καὶ ἐν Ἀθήναις. Ἐν ἀμφότεραις δὲ ταῖς πόλεσι τῆς πομπῆς ἠγγέιτο ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς καὶ συνώδευον αὐτὰς τιμητικῶς ὀρθόδοξοι στρατιῶται. Ἡ ἀναισθησία τῶν ἐν Πειραιεὶ ἀρμόδιων ἐφθασε μέχρι τοσούτου σημείου, ὥστε καὶ αὕτη τοῦ Ζαννείου ὀρφανοτροφείου ἡ μουσικὴ συνώδευσε τὴν πομπήν, ἣς ἠγγέιτο ὁ ἑλληγόρυθος ἀποστάτης. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐνεφανίσθη ἐν Ἀθήναις ὡς ὀρθόδοξος, ἀναγνωρίζων μὲν ἀπλῶς τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης, ἀλλὰ πρεσβεύων δὴθεν ὅ,τι ἀνέκαθεν ἡ Ὄρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἐπρεσβεύειν ἐνεφανίσθη, ὡς ὀρθόδοξος ἠνωμένος μὲ τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἐμφάνισις του ἀποδείκνυται ἤδη ψευδὴς καὶ ἀπατηλὴ, ὅ,τι δὲ ἦτο ἤδη γνωστὸν κατεδηλωθῆ καὶ ἐμφανεστερον. Ὁ ἑλληγόρυθος οὐνίτης προπαγανδιστὴς οὐδὲν ἕτερον εἶναι ἢ λατίνος, κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρων τῶν ἄλλων λατίνων, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν εὐκρινῶς ἐμφανίζονται οἱοὶ πράγματι εἶναι, αὐτὸς δέ, τὸ ψεῦδος ἐν τῷ σχήματι φέρων, ζητεῖ νὰ ἐξαπατήσῃ καὶ παραπλανήσῃ τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Τελεῖ ἑλληνιστὶ τὴν λειτουργίαν, ἀλλὰ τελεῖ αὐτὴν καὶ λατινιστῶς, φέρει τὸ σχῆμα ἑλληνοῦ κληρικοῦ, ἀλλ' ἠγγέιται καὶ τῶν λατινικῶν τελετῶν. Δὲν ἀναγνωρίζει τὸ πρωτεῖον τοῦ Πάπα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρεσβεύει πάντα τὰ δόγματα αὐτοῦ. Εἶναι ὄργανον τοῦ Βατικανοῦ ἐν Ἑλλάδι, ὑπ' αὐτοῦ συντηροῦνται τὰ ἰδρύματα αὐτοῦ, διὰ χρημάτων τοῦ Βατικανοῦ ἐξαγοράζει ὁ ἑλληγόρυθος συνειδήσεις καὶ διενεργεῖ τὴν χυδαιότεραν καὶ σκανδαλωδέστεραν προπαγάνδαν.

Ἀδικαιολόγητα σχόλια.

Ὅπως ἀδικαιολόγητα, μᾶλλον δὲ ἀνεξήγητα εἶνε τὰ σχόλια, δι' ὧν συνοδεύουσι τὴν ἐκλογὴν τοῦ Παναγ. Μελετίου εἰς τὸν Θρόνον Ἀλεξανδρείας οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Καιροὶ τοῦ Δουδίνου, συνδυάζοντες τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Θ. Π. πρὸς τὴν κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐπιτυχίαν τοῦ Ζαγλοῦλ πασᾶ. Λέγει δηλ. τὸ ἔγκριτον λονδέγειον φύλλον, ὅτι εἶνε λίαν ἐνδεχόμενον ἢ κατὰ μέγιστην πλειονοψηφίαν μέλλουσα ζαγλουλικὴ αἰγυπτιακὴ βουλὴ «θὰ πείσῃ τὸν βασιλέα νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ἐνὸς ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρὸς ἐξαιρετικῶς δυσαρέστου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγκύρας, μετὰ τῆς ὁποίας οἱ αἰγύπτιοι ἐθνικισταὶ καλλιεργοῦν στενωτάτας σχέσεις». Ἀλλὰ πρῶτον μὲν, κἂν πράγματι τοιαύται ὑπάρχωσι σχέσεις μετὰ τῶν αἰγυπτίων ἐθνικιστῶν καὶ τῆς Κεμαλικῆς Τουρκίας, εἶνε τόσον ριζικῶς διάφοροι πρὸς ἀλλήλας αἱ ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ συνθῆκαι τῆς διαβιώσεως τῶν ἐν ἑκατέρᾳ χώρα ὀρθοδό-

ξων, ὥστε οὐδεὶς ὑπῆρχε λόγος νὰ ἐπηρεάσωσιν αἱ σχέσεις αὐταὶ τὴν ἐκλογὴν οἰουδήποτε ὀρθοδόξου Πατριάρχου. Δεύτερον δέ, αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν τόσο κανονικῶς καὶ νομίμως, ὥστε εὐθὺς μετὰ τὸ πέρασ αὐτῶν ἀνεγνωρίσθησαν ὡς νόμιμοι καὶ κανονικαὶ ὑπ' αὐτῆς ἐκείνης τῆς ἀντιπάλου μερίδος, ἥτις μετὰ τὸσου φανατισμοῦ ἐπολέμησε τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Παναγ. Μελετίου, ὃν ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς κανονικὸν Πατριάρχην της. Οὕτως ὑπὸ σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου ἀναγνωρισθέντα ποιμενάρχην του πῶς δὲν θὰ ἀνεγνώριζεν ὡς τοιοῦτον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, κράτους συνταγματικῶς διοικουμένου, ἐν ᾧ ἀπολύτως ἐλευθέρως ἀσκούνται τὰ ἐκλογικὰ δικαιώματα; Αὐτὸ δὲ τὸ γεγονός ὅτι ἡ βασιλικὴ αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ διαβιβάσῃ ἐντολὴν πρὸς τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου ὅπως ἐκδώσῃ ἀμελλητὶ τὰ διαβατήρια τῆς Α. Θ. Π. διὰ τὴν εἰς τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πατριαρχικὴν του ἔδραν μετάβασιν, ἀποτελεῖ τὴν καλλιτέραν διάψευσιν τῶν ἀνεξηγήτων φόβων τοῦ ἀγγλικοῦ φύλλου, διότι ἤδη ὁ νέος Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς καὶ δυνάμει αὐτῆς ἐγένετο ὑπήκοος τοῦ αἰγυπτίου βασιλέως. Ἀλλ' ἐν δὲν συμμερίζομεθα τὰ περὶ τῆς κυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας γραφόμενα τῶν «Church Times», μετέχομεν ὅμως τῆς λύπης τοῦ λονδινεῖου φύλλου, τὴν ὁποίαν ἐν τῷ αὐτῷ σχολίῳ ἐκφράζει ἐπὶ τῷ ὅτι παρεσχέθη ὑποστήριξις τις ἐκ μέρους ἀγγλικανικῶν κύκλων ὑπὲρ μιᾶς τῶν τέως ἀντιφερομένων περὶ τὸν πατριαρχικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον μερίδων. «Τοιαύτη ἐξωτερικὴ ἐπέμβασις—ἐπιλέγουσιν οἱ «Ἐκκλησιαστικοὶ Καιροὶ» τοῦ Δουδίνου—τείνει νὰ καταστρέψῃ μᾶλλον, ἢ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν φιλίαν μας, ἐξ ἄλλου δὲ ὁ Ὑπάτος τῆς Αἰγύπτου Ἀρμοστῆς λόρδος Lloyd ἐτήρησεν ὀρθὴν στάσιν ἐπιμείνας εἰς ἐλευθέραν ἐκλογὴν καὶ ἐπιμελῶς ἀπέχων πάσης ἀναμίξεως ἢ εἰσηγήσεως».

Ἄλλα περιεργα.

Ἐκ τῶν αὐτῶν λονδινεῖων «Ἐκκλησ. Καρῶν» ἀπλῶς ἀναδημοσιεύομεν τὸ ἀκόλουθον σχόλιον, καὶ τοῦτο ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου Μελετίου: «Ἐξαιρετικῶς βλαβερὰ ἀνακοίνωσις ἐγένετο ἐν ἐπιστολῇ Ἑλληνός τινος, δημοσιευθεῖσα ἐν τοῖς «Καιροῖς». Ὁ ἐπιστολογράφος, ἀναφερόμενος εἰς τὸν Παναγ. Μελετίου, λέγει ὅτι «ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ἀξιοσημείωτον, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ λυσιωδεστέρα κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μελετίου ἀντίδρασις ἐγένετο ἐκ μέρους, τῶν ρωμαϊκῶν κύκλων. Ἡ Ρώμη βλέπει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μελετίου τὸν ὑπέρμαχον τῆς ἐνώ-

σεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀγγλικανικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀντιβαίνει εἰς τὰς παλαιὰς τῆς παπικῆς παραδόσεως φιλοδοξίας» Τοιαύτη δὴλωσις δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ δημοσιευθῇ, εἰ μὴ ἔαν ὁ ἐπιστολογράφος ἦτο ἔτοιμος νὰ παράσχη καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς κατηγορίας του· τίς ἦτο ὁ τὴν θλιβεράν ταύτην ρωμαϊκὴν δύναμιν ἄσκησας; Πότε ἡ Ρώμη ἀπέκτησεν ἰσχυράν τινα ἐπιρροὴν ἐν Καίρῳ; Ἡ κατηγορία καθ' ἑαυτὴν φαίνεται ἡμῖν ὀλίγον τι ἀβάσιμος, ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ὁ μητροπολίτης Νουβίας, ὁ σοβαρώτερος τῶν ἀντιπάλων τοῦ νέου Πατριάρχου, εἶνε ἐπ' ἴσης θερμὸς ὑπέρμαχος τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν οἷα καὶ ὁ Μελετίος βαθμῶ».

Ἡ Χριστιανικὴ Ἴρλανδία.

Συρραπεία ἐπιθέσεως τινος κατὰ τῆς «καθολικότητος» τῶν χριστιανῶν τῆς Ἴρλανδίας, εἰς τέως προϊστάμενος ἐνορίας ἐν Ἴρλανδίᾳ δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ δημοσιευθεῖσης ἐν τοῖς «Ἐκκλησ. Καιροῖς» ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἐκχριστιανισμὸς τῆς χώρας εἶνε πολὺ ἀρχαιότερος τοῦ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας: ἡ Ἴρλανδία ἔλαβε τὸν ἐκκλησιαστικὸν αὐτῆς ὀργανισμὸν καὶ τὴν ἀποστολικὴν τῶν ἐπισκόπων αὐτῆς διαδοχὴν ἐκ τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς αἰῶνάς τινος πρὸ τῆς εἰς Ἀγγλίαν ἀποβιβάσεως τοῦ Αὐγουστίνου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ. Ἀπόδειξις ὑλικὴ τοῦ γεγονότος τούτου προσάγεται ὁ ἀρχιτεκτονικὸς τύπος ἐνός τῶν ἐτι σωζομένων ναῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Malahide, παρὰ τὸ Δουβλίον, ναοῦ μοναστικοῦ τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγ. Dou-lough, μὲ τυπικῶς ἀνατολικὸν ἀρχιτεκτονικὸν ρυθμὸν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Δαμασκηνὸς ἕνεκα λόγων ὑγείας ὑπέβαλε παραίτησιν αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς Διαρχοῦς Ἱεράς Συνόδου.

—Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας κ. Μελετίος ἐτέλεσε τῇ χθὲς Πέμπτῃ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ Ἀθηνῶν τὴν Θείαν Λειτουργίαν μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀσωντοπόλεως κ. Χριστοφόρου καὶ Πτολεμαῖδος κ. Παρθενίου, τῶν ἀρχιμανδριτῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας Φωτίου καὶ Παΐσιου καὶ τῶν πρωτοπρεσβυτέρων κ. Στεφάνου καὶ κ. Γερασίμου. Ὁ ἐν μεγάλῳ συνωστισμῷ πληρῶν τὸν ναὸν εὐσεβῆς λαὸς ἐχαίρετισε τὸν Πάπαν διὰ ζωηρῶν ἐτευφημιῶν «ἄξιος, ἄξιος», ἅμα τῇ πρώτῃ ἐμφανίσει του. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Λειτουργίας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προσεφώνησεν αὐτὸν προπέμπων εἰς τὸν Ἀποστολικὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας καὶ ἐπευχόμενος εὐδοκί-

μησιν ἐν τῇ νέῃ ὑψηλῇ διακονίᾳ εἰς ἣν ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Θεός. Ὁ Παν. Πάπας ἀπαντήσας ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει ἐμνήσθη, πρὸς τοὺς ἄλλοις, τῆς κατὰ τὰ ἔτη 1918—1920 ἀρχιερατείας αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις, καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Κλῆρον καὶ τὸν λαὸν ἐξήτησε συγγνώμην παρὰ τῶν τυχόν λυπηθέντων παρ' αὐτοῦ καὶ παρέσχε συγγνώμην πρὸς τοὺς τυχόν λυπησάμενους αὐτόν, ἐξήτησεν ὡσαύτως τὰς εὐχὰς τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ πάντων τῶν παρισταμένων, ὅπως ἐπιτύχῃ ἐν τῇ νέῃ διακονίᾳ αὐτοῦ. Ζωηρότατα ἐπενημίαι «ἄξιος, ἄξιος» ἐκάλυψαν τὸν λόγον αὐτοῦ. Συνοδεδόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ μεγάλου πλήθους λαοῦ μετέβη περὶ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ὅπου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος παρέθηκε πρὸς τιμὴν αὐτοῦ γεῦμα εἰς ὃ παρεκάθησαν τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἀρχιερεῖς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς πρὸς παραλαβὴν τοῦ Πατριάρχου ἐλθούσης Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μιτυλήνης κ. Ἰάκωβος. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἤγειραν προπόσεις ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ οἱ Μητροπολίται Γόρτυνος, Λεοντοπόλεως καὶ Μιτυλήνης. Μετὰ τὸ γεῦμα πάντες, ἐν σώματι συνώδευσαν τὴν Α. Θ. Π. εἰς Πειραιᾶ, ὅπου ὁ Κλῆρος καὶ πλῆθος λαοῦ, ἐν μέσῳ τῶν κωδωνοκρουσιῶν τῶν ναῶν ὑπεδέχθη καὶ προέπεμψεν αὐτήν. Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου προσεφώνησεν τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἐν Πειραιεῖ Ἐπίσκοπος Θεοφιλέστατος Σταυρουπόλεως κ. Θεόκλητος καὶ ὁ αἰδεσ. Οἰκονόμος κ. Ἀλέξανδρος Ψυχογιός. Μεθ' ὃ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεχωρέτισαν τὸν Πάπαν Ἀλεξανδρείας καὶ τὴν συνοδείαν αὐτοῦ, θεομῶς εὐχαριστήσαντας ἐπὶ τῇ προπομπῇ. Σήμερον δ' ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου τὸ ἐξῆς ραδιοτηλεγράφημα :

«*Παραπλέοντες Κρήτην κατὰ Σαλμῶνην ἐπὶ πλοίου Ἀλεξανδρινοῦ ἀναγινώσκομεν τρικυμιώδη πλοῦν Παύλου προσευχόμεθα ὑπὲρ εὐσταθείας Ἐκκλησίας Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ ὑγείας ὑμετέρας φίλης Μακαριότητος.*

† Ἀλεξανδρείας **Μελέτιος**»

—Τὸ περιοδικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καβάλλας καὶ Νέστου «Ἀπόστ. Παῦλος» ἀγγέλλει ὡς ἐξῆς τὰ ἐγκαίρια τοῦ ἐν Καβάλλᾳ ἀνεγερθέντος ναοῦ εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπ. Παύλου : «*Μετὰ τῆς δεούσης ἐπισημότητος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης κ. Πολυκάρπου, τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, δικαστικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν, τῶν Προξένων τῶν Μ. Δυνάμεων τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τῶν ὀρθοδόξων πατριαρχικῶν τῆς πόλεως μας, ἀντιπροσώπων Σωματείων*

καὶ Ὄργανώσεων καὶ πλήθους λαοῦ πάσης τάξεως καὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐτελέσθησαν τῇ Κυριακῇ 23ῃ Ἰαννουαρίου μὴνὸς παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Μητροπολίτου τὰ ἱερὰ ἐγκαίρια τοῦ πανσέπτου καὶ περικαλλοῦς ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Παύλου. Ἡ καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῆς ἱερᾶς τελετῆς ἐπικρατήσατο ἄσφογος τάξις, ἡ ἐκδηλωθεῖσα παρὰ τῶν πιστῶν εὐλάβεια καὶ ἀξιεπαινος πάντων προθυμία πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ εἰς πολλὰς ὑποχρεώσεις ὑποβληθέντος ταμείου τῆς ἱερᾶς ταύτης Ἐκκλησίας, ἐπλήρωσαν πνευματικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τὰς καρδίας πάντων καὶ ὁμόθυμος ἠγέρθη πάντοθεν δοξολογία πρὸς τὸν Κύριον, τὸν ἀξιόσαντα τὴν πόλιν ἡμῶν νὰ οἰκοδομησῇ τὸ περίκοιμον τοῦτο κτίριον εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ πρώτου ἡμᾶς ἐν Χριστῷ ἀναγεννήσαντος θεηγόρου Ἀποστόλου».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐνεγράφη μοι, ὅτι τὸ Βατικανόν, μὴ δυνάμενον νὰ ἐλκύσῃ εἰς τὴν οὐνίαν τὴν ρωσικὴν διασπορὰν τῆς Εὐρώπης, ἔστρεψε τὰς προσπαθείας του πρὸς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ὀρθοδόξους Ρώσους μετανάστας, ἐπωφελοῦμενον τῶν μεταξὺ αὐτῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνωμαλιῶν.

—Ἐκ Μόσχας ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου μητροπολίτης Πέτρος ἐξακολουθεῖ ἐτι νὰ διατελῇ ἐγκλειστος ἐν ταῖς φυλακαῖς κατὰ τρόπον ὅστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐπικοινωνῇ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, πολλῶ δ' ὀλιγώτερον νὰ ἀσκήσῃ ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς ζωῆς τῆς. Οἱ μπολοβέβικοι μάλιστα θέλοντες νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τὴν θέσιν του, ἀπήτησαν παρ' αὐτοῦ νὰ παραδώσῃ τὴν ἀρχὴν εἰς ἀνώτατον ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, ἀλλ' ὁ Τοποτηρητὴς ἀπέκρουσε καταλλήλως τὴν ἀπαίτησιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ὁ ἀποθανὼν ἀρχιεπίσκοπος Σκοπίων Θεοδόσιος διὰ διαθήκης κατέλιπε τὴν βιβλιοθήκην του εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ ἐν Σόφίᾳ Πανεπιστημίου, εἰς ἣν καὶ πρό τινας παρεδόθη.

—Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἐν πάσῃ τῇ Βουλγαρίᾳ ἐτελέσθησαν μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν πρὸ ἔτους φονευθέντων ἐκ τῆς καταστρεπτικῆς ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς Σόφιας δυναμιτιστικῆς ἀποπέρας. Ὁ ναὸς ἤδη ἀνοικοδομεῖται κατὰ τὸ καταστραφέν μέρος, ὑπολογίζεται δ' ὅτι αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτοῦ θὰ περατωθῶσι λήγοντος τοῦ προσεχοῦς Ἀυγούστου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἀποτεφρωθέντος ἐκ πυρκαϊᾶς τοῦ ἐν Σικάγῳ ἑλληνικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὁ ἀμερικανὸς ἀρχιεπίσκοπος τῆς πόλεως Ἄνδερσον, διακρινόμενος

πάντοτε διὰ τὰ φιλελληνικά του αίσθήματα, παρεχώρησεν εἰς τοὺς στερηθέντας τοῦ ναοῦ των ὁμογενεῖς τὸν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του ναὸν τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἐν αὐτῷ δὲ ἐτελέσθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Μεγ. Ἑβδομάδα αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀκολουθίαι. Ἡ εὐγενὴς προσφορὰ τοῦ σεβ. ἀρχιεπισκόπου Σικάγου δικαίως προὐκάλεσε τὴν πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνην τῶν οὕτως εὐεργετηθέντων ὁμογενῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἡμῶν ἐκ Πράγας ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ἐπηρεάζεται ὑπὸ λυπηρῶν διαιρέσεων. Ἄφ' ἱκανοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ εἶχον ἐμφανισθῆ δύο παράλληλοι ἱεραρχίαι: ἡ μὲν ὑπὸ τὸν σεβ. Σαββάτιον, ἀρχιεπίσκοπον Πράγας, ἡ δὲ ὑπὸ τὸν σεβ. ἐπίσκοπον Γοράζδον. Δυστυχῶς ἐπ' ἐσχάτων αἱ μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἱεραρχιῶν σχέσεις ἐπεδεινώθησαν, κατὰ τοσοῦτο δὲ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ τσεχοσλοβακικὴ κυβέρνησις, μεταβαλοῦσα τὴν ἀρχικὴν της στάσιν, ἀνεγνώρισεν ὡς ἀρχηγὸν τῆς ὅλης ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸν ἐπίσκοπον Γοράζδον. Ἡ ἔρις, ἣτις κατατρέπει τὴν ζωὴν τῆς ὀρθοδόξου ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ Ἐκκλησίας, ὀφείλεται ἀρχικῶς εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς πλειονότητος τῶν τσεχοσλοβακίων ὀρθοδόξων νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν κανονικὴν ἐξουσίαν τοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως, ἐγκαθιδρυσάντος ὡς ἐκκλησιαστικὸν των ἀρχηγὸν τὸν σεβ. Σαββάτιον. Ἡ ἄρνησις αὕτη ὀφείλεται κυρίως εἰς λόγους πολιτικούς, θὰ ἤρατο δ' ἐκ τοῦ μέσου, ἐὰν δὲν ἐπήρχετο ἡ εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν προσέλευσις τῆς τσεχικῆς ἐθνικῆς ἐκκλησίας. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἐπίσκοπος Γοράζδος ἐγένετο ὀρθόδοξος ἐπίσκοπος ὑπὸ τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Σερβίας κ. Δημητρίου καὶ ἀνεγνωρίσθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀρχηγὸς τῆς ὀρθοδόξου ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ Ἐκκλησίας. Οἱ πλείονες τῶν ὀρθοδόξων Τσέχων ἔσπευσαν νὰ ἀναγνωρίσωσιν ὡς ἀρχηγὸν των τὸν ἐπίσκοπον Γοράζδον, τὴν αὐτὴν δ' ἔποιμιν ἠσπασθῆ καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἣτις καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν διακυβέρνησιν τῶν ἐν τῷ κράτει ὀρθοδόξων.

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀνεμίχθησαν καὶ αἱ ἐκ Ρώσων μεταναστῶν ἀποτελεσθεῖσαι ὀρθόδοξοι ἐνορίαί, θέλουσαι νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν Εὐρώπῃ διασποράς τῶν ρώσων μεναστῶν μητροπολίτου Εὐλόγιου, παρὰ τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἀρχιεπ. Σαββατίου, θεωροῦντος τὴν ἀνεξάρτητον ὀργάνωσιν ρωσικῶν ἐνοριῶν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Τσεχοσλοβακικῇ ἐκκλησίᾳ ἀντικανονικὴν, καὶ ἀπαιτοῦντος τὴν πλήρη αὐτῶν ὑποταγὴν εἰς ἑαυτόν. Ἐν

ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἀρχιεπ. Σαββάτιον, ὁ ἐπίσκοπος Γοράζδος συνήνεσεν εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἐν λόγῳ ρωσικῶν ἐνοριῶν καὶ τὴν ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν ἐν Παρισίοις μητροπολίτην Εὐλόγιον. Τούτου ἕνεκα αἱ ἐνορίαὶ αὗται μετέστησαν πρὸς τὴν περὶ τὸν ἐπίσκοπον Γοράζδον μερίδα.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁλόκληρος ὁ τύπος τῆς Γαλικίας ἀνεξαρτήτως κατευθύνσεων ἐξακολουθεῖ νὰ διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀγαμίας, τὴν ὁποίαν ἐθέσπισεν ἐπ' ἐσχάτων τὸ Βατικανὸν διὰ τὸν οὐνιτικὸν κληρὸν τῶν δύο ἐν Γαλικίᾳ ἐπαρχιῶν, χαρακτηρίζει δ' αὐτὴν ὡς «ἀναρχικὴν» διάταξιν:

— Τὸ Βατικανὸν ἔστρεψε ζωντανὴν τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν δεινὴν ἐν Μεξικῷ θέσιν τῶν κατολίκων. Ὁ Πάπας ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, ἐν ᾗ παραβάλλει τοὺς κατ' αὐτῶν διωγμοὺς πρὸς τοὺς διωγμοὺς τῶν πρώτων αἰώνων καὶ προσκαλεῖ πάντας τοὺς χριστιανοὺς νὰ προσεύχωνται ὑπὲρ τῶν διωκομένων ὁμοδόξων τοῦ Μεξικοῦ.

— Ἡ Λίτβα ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ αὐτοτελὴς ἐκκλησιαστικὴ ἐπαρχία. Ἐν Κόβνο, ἰδρύθη κατολικὴ ἀρχιεπισκοπή.

ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ

Ὁ ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ ἐν Βίλνῳ συνελύσει τῶν πολωνῶν μωαμεθανῶν καὶ αὐτὴς ἐκλεγείς Ἀρχιμουφτῆς τῆς Πολωνίας καθηγητὴς Ἰάκωβος Σινκέβιτς πρὶν ἢ μεταβῆ εἰς Κάιρον, ὅπως μετάσχῃ τοῦ ἐκεῖ πρὸ τινος συγκληθέντος παμμουσουλμανικοῦ συνεδρίου, ἐπεσκέφθη ἐπισήμως τὸν σεβ. μητροπολίτην Διονύσιον, πρωθιεράρχην τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

BIBΛΙΑ

Παν. Κ. Κανελλοπούλου, Αἱ θρησκείαι ὡς προοδιοριστικοὶ παράγοντες τῶν πολιτισμῶν, Ἀθῆναι 1926.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μετσόβῳ Ἱερᾷ Μονῆς Ἁγίου Νικολάου προκηρύττει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τοῦ ὕδρομύλου καὶ μαντανίου αὐτῆς διὰ μίαν πενταετίαν. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Μετσόβῳ τὴν 18 Ἰουλίου τοῦ 1926 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου τῆς πόλεως ταύτης. Ἐν Μετσόβῳ τῇ 1 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Μητροπολίτης Φωκίδος Διακηρύττει ὅτι ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς Μεσημβρίας τῆς Κυριακῆς 11 Ἰουλίου ἐ. ἡ ἐν τοῖς ἐν Ἀμφίση γραφεῖσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος παρ' οἷς εὔρηται καὶ πάντα τὰ σχετικὰ, ὅν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γινώσιν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς ὥρας 10 π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας, ἐνεργηθῆσεται σημετεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 43939 π. ε. διαταγῆς τοῦ

Υπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. μειοδοτικῆ δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δημοπρασία πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἀποπερτώσεως τῶν ἐν Καλλιθέᾳ Τολοφῶνος Ἱεροῦ Ναοῦ (Ἁγία Παρασκευή) προϋπολογισθείσης τῆς δαπάνης εἰς δραχμὰς 228. 000 κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων κεκανονισμένα. Ἐν Ἁμφίσσῃ τῆ 26 Ἀπριλίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐν τῇ θέσει Σωτήρα τοῦ ὀρίου Χρυσάφης καὶ τὰ κτήματα τὰ ἐν τῇ κοινότητι Ζουπαίνης. [Γ. Σωτήρας ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 12,000 δραχμῶν, τῶν δὲ κτημάτων Ζουπαίνης 10,000]. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Σπάρτῃ τῆ 27ῃ Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ ἔξωθι τοῦ Συμβολαιογραφείου τοῦ κ. Ἰωάν. Κατσίχτη, καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Μητροπόλεως καὶ τῆς Μονῆς, συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς διακηρύξεως ἡμῶν, ἧτις εὑρίσκειται κατατεθειμένη ἐν τῷ ὡς ἄνω Συμβολαιογραφεῖω καὶ ἐν τῷ γραφεῖω τῆς Μονῆς. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ πλειοδοτήσωσι δέον νὰ προσαγάγωσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας πιστοποιητικὸν ὅτι τυγχάνουσι κτηνοτρόφοι ὡς πρώτη προσφορὰ τῶν κτημάτων. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆ 31 Μαΐου 1926.

Τὸ (Ἡγ)λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Κλειστῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 11ην Ἰουλίου, ἡμέραν Κυριακὴν κα ὥραν 10-12 π. μ. ἐνεργηθῆσονται κεχωρισμένως αἱ κάτωθι δημοπρασίαι ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κακουργοδικεῖου Ἀθηνῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμφου Α. Ἡλιακοπούλου.

1) Πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τριῶν περίπου στρεμμάτων χωραφίων κειμένων εἰς Ἁγ. Ἐλεοῦσαν [Καλλιθέας] μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐλαιοδένδρων. 2) Πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ξηρικῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς τῶν κειμένων περίξ τῆς Κοινότητος Μενιδίου. 3) Πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ποτιστικῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς τῶν κειμένων περίξ τῆς κοινότητος Μενιδίου. 4) Τῆς χειμερινῆς χορτονομῆς τοῦ εἰς θέσιν Πέραμα τμήματος τοῦ τμήματος Σκαρμαμαγκᾶ τοῦ ἐξαιρεθέντος τῆς πολυετοῦς μισθώσεως 5) Τῆς χειμερινῆς χορτονομῆς τοῦ ἐν Σκαρμαμαγκᾶ Μετοχίου τῆς Μονῆς τοῦ ἐξαιρεθέντος τῆς πολυετοῦς μισθώσεως. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖον τῆς Μονῆς [ὁδὸς Βορέου 4]. Ἐν Ἱ. Μονῇ Κλειστῶν τῆ 25 Μαΐου 1926

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Νικολάου Καλτεζῶν Προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδ. δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως 1) τὰ ἐν θέσει «Ἁγ. Εἰρήνη» καλλιεργούμενα κτήματα τῆς Μονῆς μετὰ τῶν ἐλαιοδένδρων καὶ 2) αἱ δασώδεις ἐκτάσεις τῆς αὐτῆς θέσεως «Ἁγ. Εἰρήνη» 3) πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν θέσει Σκάλα κτήμα καὶ 4) διετοῦς τοιαύτης ἢ δασώδης ἐκτασῆς τῆς αὐτῆς θέσεως Σκάλα συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὧν ἀντίγραφα ἔχουσι κατατεθῆ εἰς τὸ κοινοτικὰ γραφεῖα Λογκανίκου, Κολλινῶν, Βλαχοκερασίας καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται ἐτησίως 1) διὰ τὰ καλλιεργούμενα κτήμα τῆς «Ἁγ. Εἰρήνης» δρ 15000 2) διὰ τὰς δασώδεις ἐκτάσεις τῆς αὐτῆς θέσεως δρ. 8000 3) διὰ τὸ κτήμα ἐν τῇ θέσει Σκάλα δρ. 1500 καὶ 4) διὰ τὴν δασώδη ἐκτασιν τῆς αὐτῆς θέσεως Σκάλα δρ. 2000. Ἡ δημοπρασία

γενήσεται ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἁγ. Νικολάου Καλτεζῶν τῆ 27 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμφου Καλτεζῶντος ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἁγ. Νικολάου Καλτεζῶν. τῆ 27 Μαΐου 1926

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βητουμά προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησης α) δύο ἀγελάδων τῆς Μονῆς ἐτῶν 15 β] δύο δαμαλιῶν ἐτῶν 5 γ] μιάς φορβάδος ἐτῶν 15 καὶ δ] ἡ μονοετῆς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαίωματος ὕλοτομίας δώδεκα γεγρακτικῶν καρῶν τῆς Μονῆς ἧτοι 5 κυβ. μέτρων ξυλείας καρῶν, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῶν σχετικῶν διακηρύξεῶν μας. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Καλαμπάκᾳ καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν Δημοπρασιῶν τόπον τὴν 13ην 20ην καὶ 27ην Ἰουνίου 1926. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Βητουμά τῆ 27 Μαΐου 1926

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Βαρσῶν προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδ. δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ ἐν Κατακάλι Λοφικῶ ἐλαιόδεντρα τῆς Μονῆς συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὧν ἀντίγραφα κατετέθεισαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κοινότητος Σοφικῶ καὶ εἰς τὸ τῆς Μονῆς διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Σοφικῶ τῆ 4ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμβολαιογράφου ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται ἐτησίως δραχ. 300 Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Βαρσῶν τῆ 2 Ἰουνίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Βαρσῶν προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδ. δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν Ἁγ. Βασιλείᾳ κτήμα τῆς μονῆς μὲ τὰ γνωστὰ αὐτοῦ ὄρια καὶ συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὧν ἀντίγραφα κατετέθεισαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κοινότητος Ἁγ. Βασιλείου καὶ εἰς τὸ τῆς Μονῆς διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Τριπόλει τῆ 27 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμφου. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται ἐτησίως δραχ. 2000 Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Βαρσῶν τῆ 1 Ἰουνίου 1926

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σπηλιάς προκηρύσσει ὅτι, ἐκποιῶνται διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας γεννησομένης τὴν 20ην Ἰουνίου ἐν Μουζακίῳ καὶ ἀπὸ τῆς 10 ἕως τῆς 12ης ὥρας τὰ ἐξῆς σφάγια καὶ εἶδη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἧτοι: α] 15 ἐρίφια β] 10 ἄμνοι γ] 30 ὀκάδες κηροῦ. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Σπηλιάς 30 Μαΐου 1926

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σπηλιάς προκηρύσσει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικιάσεως ὁ ἐν Πορτῇ ὑδρόμυλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς: Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Μουζακίῳ τὴν 20 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἀπὸ τῆς 10-12 ὥρας. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Σπηλιάς τῆ 30 5 26.

Τύποις «Φοῖνικος» Σταδίου 38 Ἀθήναι